

Îmi plecaseră toate păsările călătoare.
Ai respirat,

ai bătut vântul
și-ai început să le aduci înapoi.
Păsările-acelea plecânde
-ntorcându-se le-am zărit venind
înapoi la mine,
la noi.

Dacă-mi dai zâmbetul tău înapoi,
dacă-mi dai strălucirea aceea a ochilor tăi
în ochii mei oglindindu-se,
am să-ți scriu multe poeme
pe care tu să le nrămezi
și să le agăți pe pereții sufletului tău.

Cât de mult trebuie să mă mai sfârtec în cioburile astea de lume ca să
mă pot oglindi doar într-unul,
acela din Lumină?